

عنوان مقاله:

مقایسه اثر کودهای زیستی با کودهای شیمیایی بر رشد، عملکرد و درصد روغن آفتابگردان در سطوح مختلف تنش خشکی

محل انتشار:

دومین همایش ملی کشاورزی و توسعه پایدار (فرصتها و چالشهای پیش رو) (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فاطمه جمالی رامین - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

هادی پیراسته انوشه - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

یحیی امام - استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

حسین راسخ - مدرس دانشگاه علوم پزشکی شیراز، مرکز علمی کاربردی کوار

خلاصه مقاله:

تولید محصولات کشاورزی سالم از وظایف متخصصین کشاورزی می باشد مدیریت عناصر خاک ب ه وسیله کودهای زیستی یک امر مهم در کشاورزی پایدار می باشد. عملکرد کودهای مختلف در شرایط تنش خشکی بسیار متفاوت است. به همین منظور برای ارزیابی و مقایسه اثرات انواع کودهای زیستی (اگروهیومیک، نیتروکسین، سوپرچاذب و ورمی کمپوست) با کودهای شیمیایی متداول (NPK) بر رشد، عملکرد و درصد روغن آفتابگردان رقم یوروفلور در سطوح مختلف خشکی 100، 50، 70، 25%-- ظرفیت مزرعه)، پژوهشی گلخانه ای به صورت یک آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با 20 تیمار و سه تکرار در سال 1389 در دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز طراحی و اجرا شد. نتایج نشان داد که اثر تنش خشکی بر ارتفاع بوته، قطر طبق، عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه و شاخص برداشت تأثیر معنی دار و بر درصد روغن غیرمعنی دار بود. بیشترین شاخص برداشت در سطح تنش 50% ظرفیت مزرعه به دست آمد و بهترین عملکرد دانه در کودهای زیستی و بیشترین ارتفاع بوته در کودهای شیمیایی به دست آمد. بیشترین عملکرد دانه در شرایط بدون تنش و تنش شدید در نیتروکسین و سوپرچاذب مشاهده شد. نوع کود بر ارتفاع بوته و عملکرد دانه تأثیر معنی داری داشت. کودهای زیستی مانند سوپرچاذب و ورمی کمپوست به دلیل قدرت نگهداری آب بالا نسبت به کودهای شیمیایی پاسخبهتری در شرایط تنش خشکی از خود نشان دادند و عملکرد بهتری داشتند. با توجه به نتایج، کودهای زیستی برای شرایط محدودیت رطوبت قابل استفاده می باشند تا بتوان اثرات مضر کمبود آب را کاهش داد.

کلمات کلیدی:

آفتابگردان، آلودگی های زیست محیطی، کودهای زیستی، اجزای عملکرد، کیفیت دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/136948>

